

Nr 202.

Av herr Hansson i Skediga, *angående utredning om höjning av inträdesåldern för medlemskap i erkända sjukkassor.*

Sjukförsäkringen har under senare år fått en allt större omfattning inom de breda lagren av vårt folk. Till denna utveckling ha i hög grad de av staten erkända sjukförsäkringarna bidragit. Enligt de stadgar, som finnas utfärdade för dessa, kan medlemskap ej vinnas av bl. a. sådana personer, som uppnått en ålder av 40 år eller högre. Härigenom ställas ej blott de själva utan även deras minderåriga barn utanför försäkringen gentemot sjukdom. Denna bestämmelse har, huru välmotiverad den än kan vara ur vissa synpunkter, givit anledning till klagomål och sociala orättvisor. Härvid avses de uppenbara nackdelar, som 40-årsgränsen innebär för två av de grupper inom samhället, vilka allmänt erkännas vara de sämst lottade i ekonomiskt avseende, nämligen småbrukarna och lantarbetarna. I detta sammanhang förtjänar det nämnas, att småbrukarna som egna företagare ej komma i åtnjutande av de fördelar, som lagen om obligatorisk olycksfallsförsäkring lämnar. Småbrukarna erhålla således i två viktiga avseenden ej de förmåner och den sociala trygghet, som staten till medborgarnas bästa upprättat. Detta framträder som en ännu större social orättvisa, när man känner småbrukarnas betryckta ekonomiska läge.

Olika möjligheter kunna tänkas för att råda bot för de påtagliga olägenheter stadgandet av 40-årsgränsen för inträde i erkänd sjukförsäkring utgör. Lantarbetarna ha på flera håll löst frågan så, att frivilliga sjukförsäkringar, för vilka en bestämd åldersgräns ej är satt, bildats och sedan uppgått i erkända sjukförsäkringar. Huruvida ett sådant förfaringsätt är i överensstämmelse med förordningen om erkända sjukförsäkringar, låter sig knappast besvaras. I varje fall står det fast, att lantarbetarna genom dugliga och slagkraftiga organisationer lyckats tillgodogöra sig betydelsefulla sociala förmåner.

För att åstadkomma en ändring i berörda avseende ligger det närmast till hands att höja åldersgränsen med förslagsvis 10 år till 50 år för inträde i erkänd sjukförsäkring. Därvid kunde möjligen den bestämmelsen inryckas i förordningen, att detta stadgande endast gäller småbrukare och lantarbetare.

Med hänvisning till vad som sålunda anförts vill jag hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära skyndsamt utredning om sådana ändringar i nu gällande bestämmelser för medlemskap i erkända sjukförsäkringar att inträdesåldern höjes till 50 år särskilt med avseende på småbrukare och lantarbetare.

Stockholm den 23 januari 1943.

K. E. Hansson,
Skediga.